

התובע:

דעיבס, ת.ז.

ע"י ב"כ עו"ד יוסי וולפסון ו/או אח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה
טל': 02-6283555, פקס: 02-6276317

- נ ג ד -

הנתבעת:

מדינת ישראל-משרד הביטחון

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אביב, ת.ד. 33475, 64924
טל': 03-6970222, פקס: 03-6970291

כתב הגנה

א. כללי

1. הנתבעת מיוצגת בתביעה זו ע"י היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, אשר כתובתם לצורך מסירת כתבי בי-דין, הינה כמפורט בכותרת.
2. מוכחשת כל טענה ו/או עובדה בכתב התביעה שהנתבעת אינה מודה בה במפורש. כל הטענות בכתב ההגנה נטענות לחילופין ו/או במצטבר, הכול לפי הדבק הדברים והקשרם.
3. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן ו/או להוסיף ו/או למחוק פרט או פרטים כלשהם מכתב התביעה, אם יתקבל מידע נוסף רלוונטי לאירוע נשוא תביעה זו, שאינו ידוע בשלב זה. כמו כן, שומרת הנתבעת על זכותה לשלוח הודעות לצדדים שלישיים אם יתבהר, בעקבות חשיפת מידע ו/או מסמכים נוספים, כי הדבר נחוץ.
4. אין הנתבעת נוטלת על עצמה את עול הראייה או נטל ההוכחה, מקום שעול זה או נטל זה אינם נוטלים עליה מפורשות ע"פ הדין.

5. בית המשפט הנכבד מתבקש למחוק את כתב התביעה במקרה שלא שולמה על ידי התובע אגרת משפט כדין.
6. מאחר ולא הוגשה חוות דעת רפואית כלשהיא על ידי התובע מתבקש בית המשפט הנכבד שלא לאפשר לו להוכיח כל עניין שברפואה.

ב. רקע: פעולות הלחימה בשטחי איו"ש-אזח"ע (להלן: השטחים)

1. למעלה מארבע שנים (מאז ספטמבר 2000 ועד לאחרונה) נתונה מדינת ישראל למתקפה רצחנית, בלתי-פוסקת, משולחת כל רסן וצלם אנוש, של פיגועי טרור, המופנים כלפי ישראלים באשר הם.
- פיגועי הטרור הללו מופנים כנגד כל מטרה ישראלית אפשרית, הן כנגד מרכזים אזרחיים, מרכזי קניות ושוקים, והן כנגד בסיסים ומתקנים של כוחות הביטחון, במדינת ישראל גופה ובשטחי יהודה ושומרון וחבל עזה.
- פיגועים רצחניים אלו אינם עושים כל אבחנה בין חיילים לאזרחים או בין גברים, נשים וטף.
- מאז סוף חודש ספטמבר 2000 (נכון לסוף חודש ספטמבר 2004) הגיע מניין הנפגעים הישראלים בפעולות אלה ל -
- 1017 הרוגים** (מתוכם כ-70% אזרחים)
- 5,598 פצועים** (מתוכם כ-82% אזרחים)
- פיגועי הטרור פגעו באלפי משפחות, כשליעיתים, באופן אכזרי ובלתי ניתן להבנה, אף יותר מפעם אחת. משפחות אחרות נכחדו לגמרי.
- זאת התוצאה של כ-138 מקרים של פיגועי התאבדות, כ-13,730 אירועים של פיגועי ירי ושיגורים של כ-460 רקטות קסאם.
2. המצב השורר בשטחים ובישראל סוכם במסגרת ההחלטה בבג"צ 2461/01 בנעאן ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, תקדין-עליון 2001 (1) 1600 -

"מזה חודשים אחדים שבאזור יהודה ושומרון ובחבל עזה מתרחשים אירועי לחימה - של-ממש."

(ההדגשה אינה במקור - מ.נ.).

ולאחר מכן בפסק הדין בבג"צ 7015/02, 7019/02 עג'ורי ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל ואח', תק-על 2002 (3) 1021, בהרכב של תשעה שופטים (להלן: פס"ד עג'ורי") -

"מאז סוף חודש ספטמבר 2000 מתנהלת באזורי יהודה והשומרון וחבל עזה לחימה קשה. אין זו פעילות משטרית. זהו סכסוך מזויין.

...

לחימתה של ישראל סבוכה היא. הצד הפלסטיני משתמש, בין השאר, בפצצות-אדם מונחות. מתאבדים אלה מגיעים לכל מקום בו מצויים ישראלים (בתחומי מדינת ישראל ובתחומי הישובים היהודיים באזורי יהודה והשומרון וחבל עזה. הם זורעים הרג ודם בערים וביושבים."

(ההדגשה אינה במקור – מ.ג.)

3. בין אם האירועים הוגדרו כ"סכסוך מזויין" או כ"לחימה של ממש", אין ספק כי מדובר בפעולות לחימה. פעולות התשה יומיומיות, אכזריות וקשות מאין כמוהן. לוחמה מסוג שלא ידענו כמוה עד היום, המתקיימת ללא הפסקה, הן בקו החזית והן בעורף האזרחי.

4. במסגרת הלחימה, נקטה מדינת ישראל בשורה ארוכה של צעדי התגוננות ולחימה נדרשים, הכרחיים ולגיטימיים על מנת להגן על שלום אזרחיה. פעולות אלו נבעו מכוח זכותה של מדינת ישראל, כישות ריבונית, להגנה עצמית והגנה על אזרחיה. פעולות אלו הינן "פעולות מלחמתיות" לכל דבר ועניין.

וכך קבע בעניין זה ביהמ"ש העליון בפס"ד עג'ורי –

"במאבקה של ישראל כנגד הטרוד היא נוקטת – מכוח זכותה להגנה עצמית – במבצעי לחימה מיוחדים... מטרת המבצעים הייתה הכרעת תשתית הטרוד הפלסטינית ומניעת הישנותם של פיגועי הטרוד. במסגרת פעולות אלה נכנסו כוחות צה"ל לשטחים רבים שהיו בעבר בשליטתו מכוח תפיסה לוחמתית ואשר הועברו בהסכמים לשליטתה (המלאה או החלקית) של הרשות הפלסטינית. הצבא הטיל סגרים וכתרים על אזורים שונים. נאספו כלי נשק וחומרי חבלה. נעצרו מבוקשים. במסגרת מבצעים אלה גויסו כוחות מילואים רבים, הופעלו כלי נשק כבדים (טנקים, נגמ"שים), ובהם מסוקי קרב ומטוסים."

(ההדגשה אינה במקור – מ.ג.)

צעדי ההתגוננות והלחימה שנקטו נדרשו לצורך הגנה ושמירה על חיי אדם.

בין היתר, **במרץ 2002** יצא צה"ל במבצע "חומת מגן". ההחלטה על מבצע זה נפלה לאחר רצף של אירועים קשים וקורבנות ישראלים רבים, ששיאם היה הפיגוע במלון "פארק" בנתניה בערב ליל הסר, בו נהרגו 28 ישראלים ונפצעו 65. בזכות מבצע זה, שהתמקד בתשתיות הטרור בשומרון, וכן מבצעים נוספים ופעולות סיכול שבאו אחריו, **הסתמנה ירידה חדה בכמות הפיגועים שיצאו לפועל** (ירידה של 50% בכמות פיגועי ההתאבדות שיצאו לפועל בין השנים 2002 ו- 2003 וכן ירידה חדה בכמות הפיגועים האחרים).

מאז מבצע חומת מגן הוצאו ממעגל הלחימה **6,964 מחבלים** (חלקם נהרגו ומרביתם נעצרו), ובכך הצליח צה"ל לצמצם באופן משמעותי את מספר הפיגועים, וכפועל יוצא מכך את מספר ההרוגים והפצועים.

האירועים נשוא כתב התביעה ארעו במהלך מבצע "חומת מגן".

אמר על כך בית המשפט העליון בעניין בג"צ 3278/02, שהוזכר על ידי התובע:

"החל מסוף ספטמבר 2002 התגברה הפעילות של הפלסטינים בפיגועי טרור באוכלוסייה היהודית באזורי יהודה, שומרות וחבל עזה ובישראל עצמה. מאות נהרגו ונפצעו. אירועי הטרור החמירו בתחילת 2002. כמאה ועשרים אזרחים ישראלים נהרגו ומאות נפצעו. בתגובה למעשי הטרור החליטה הממשלה (ביום 29/3/02) על פעולה צבאית רחבת היקף. מטרתה היתה להכירע את תשתית הטרור הפלסטינית (מבצע "חומת מגן"). במסגרת פעילות זו נכנסו כוחות צה"ל לשטחים רבים באזורי יהודה והשומרון, שהיו בשליטתה של הרשות הפלסטינית. במסגרת מבצע "חומת מגן" נעשו מעצרים רבים." (הפתיח לאותו בג"צ)

על פי מסמכי הצבא, מטרת המבצע היתה להשתלט על הערים הפלסטיניות והמרחב הכפרי, להלחם בגורמי טרור, לפעול כנגד תשתיות הפח"ע במרחב איז"ש והבקעה, לעצור מבוקשים, לאסוף אמל"ח, להפעיל לחץ רצוף ומתמשך על הרשות הפלסטינית, להכריע את מוקד הפעילות החבלנית העויינת על מנת להוביל לשינוי אסטרטגי, אשר ישלול את כושר הלחימה של הרש"פ ובכך להגביר את אפקטיביות ההגנה על תושבי המדינה.

במהלך פעילות מלחמתית זו בוצעו במהלך מבצע "חומת מגן" מעצרים של מבוקשי שב"כ וחשודים אחרים, לצורך גילוי מוקדי הטרור ופגיעה בארגוני הטרור ושלוחיהם.

7. לחימה זו לא קלה היא. חיילי צה"ל וכוחות הביטחון עומדים יום ולילה במערכה קשה מאוד. לא מדינת ישראל היא שבחרה לנהל את הלחימה במקומות בהם מתגוררת גם אוכלוסייה אזרחית. הכוחות הנלחמים בישראל פועלים ומסתתרים בקרב האוכלוסייה הפלסטינית האזרחית באזור, לרבות במקומות קדושים, בתי-ספר, בתי-חולים וכן אף במגרשי משחק. הם זוכים לתמיכת חלק מהאוכלוסייה האזרחית בכלל ותמיכתם של בני משפחה וקרובים בפרט.

(גם הלחימה עצמה כבר מזמן אינה מנת חלקה של לוחמים גברים. במהלך תקופת הלחימה מסתמנת עלייה משמעותית בשימוש ובמעורבות של נשים וילדים בפעילות טרור. מאז ספטמבר 2000 ידוע על לפחות 53 מקרים בהם היו מעורבות נשים בפעילות חבלנית עוינת ו-292 קטינים שנטלו בהם חלק).

7. צה"ל עשה ועושה ככל יכולתו, הן בעת הפעולות בשטח, והן בפיתוח אמצעי לחימה, על מנת שתפחת במידה משמעותית הפגיעה במי שאינו מעורב בלחימה. למרבה הצער, במהלך של פעולות מלחמתיות תתכננה גם פגיעות של מי שאינם מעורבים באופן ישיר בלחימה.

8. פעולות הלחימה גורמות לעיתים לתוצאות קשות. אך לא מדינת ישראל, המתגוננת בפני אחת המתקפות הרצחניות בתולדותיה, היא זו שצריכה לשאת בנוקי התובעים. מדינת ישראל מפצה במאות מיליונים מדי שנה את אזרחיה הרבים שנפגעו במהלך ארבע השנים האחרונות. רק בשנת 2003 שלמה מדינת ישראל כ-350 מיליון ₪ פיצויים לנפגעי הלחימה. פיצויים שהמדינה תמשיך לשלם עוד שנים רבות.

9. הפעולה בה נגרמו נזקי התובע, אם אכן נגרמו בכלל מפעולת צה"ל הנטענת, הינה פעולה מלחמתית מלחמתית מפצת "חומת אש". פעולה זו הינה במסגרת לחימתו של צה"ל בטרור הרצחני המכה במדינת ישראל, ולצורך הגנה על אזרחי המדינה ותושביה. פעולה זו הינה אחת ממכלול פעולות מלחמתיות שמפעילה מדינת ישראל בניסיון לבלום, או למצער לצמצם, את פעולות הטרור נגדה.

ג. טענות מקדמיות

1. הנתבעת תקדים ותטען כי:

א. נזקי התובע נגרמו, אם אכן נגרמו, במסגרת פעולה מלחמתית כהגדרתה ופירושה בחוק ובפסיקה.

ב. האירוע במהלכו נטען כי נגרמו נזקי התובעת היה בעת פעולה שהיא "מעשה מדינה" (Act Of State).

ג. למדינה פטור מאחריות בשל פעולה בהרשאה חוקית ובתום לב, כאמור בסעיף 3 לחוק הנויקין האזרחיים (אחריות המדינה), התשי"ב-1952 (להלן: "חוק אחריות המדינה").

2. הנתבעת תבקש כי ביהמ"ש הנכבד יורה על פיצול הדיון בשאלת עצם קיומה של חבות כלשהי מטעם הנתבעת. הנתבעת תבקש כי קודם לדיון בתביעה גופה וקיום הליכים נוספים בתיק, יתקיים דיון מקדים בשאלת אחריות הנתבעת. הנתבעת תטען כי אם נגרם נזק כלשהו לתובע מהאירוע, הרי, שכאמור לעיל, הוא נגרם עקב פעולה מלחמתית כפי שיתואר להלן, ועל כן לנתבעת קמה ההגנה המפורטת בסעיף 5 לחוק אחריות המדינה ו/או מדובר בפעולה המהווה מעשה מדינה (act of state), הכול כפי שיפורט להלן.

ד. לגופה של התביעה טוענת הנתבעת

1. מוכחש הנטען בסעיף 1 לכתב התביעה.

כפי שצוין בחלקו הראשון של כתב ההגנה, הנתבעת טוענת כי במועד האירוע כוח צה"ל פעל במסגרת מבצע "חומת מגן" וביצע מעצרים של מקומיים שהיו דרושים לשב"כ. פעולה זו נעשתה במסגרת פעולה צבאית מלחמתית, שהיא חלק מהפעולות המלחמתיות בהן אולצה מדינת ישראל לנקוט על מנת להילחם בטרור ולהגן על עצמה ועל אזרחיה ותושביה ו/או בנסיבות של דחק האופייני לסיטואציה מלחמתית. מעיון בחומר המצוי בידי משרד הביטחון עולה כי התובע נעצר ביום 2.4.02 ושהה במעצר עד ליום 23.4.02, בחשד לפעילות פח"ע. התובע לא דיווח על בעיה רפואית כלשהי או על תנאי מעצר בלתי הולמים בעת המעצר. כמו כן, גם שעה שהובא בפני שופט לא התלונן בדבר תנאי מעצרו או בדבר היחס שניתן לו בתקופת מעצרו.

באשר לציטוט התובע מבג"צ, עתירת המוקד להגנת הפרט נדחתה, היות שהמדינה נערכה במהירות לתנאי מעצר משופרים.

2. מוכחש הנטען בסעיף 2 לכתב התביעה.

3. מוכחש הנטען בסעיף 3 לכתב התביעה.

4. מוכחש הנטען בסעיף 4 לכתב התביעה.

הנתבעת אחראית לפעולות חייליה ושאר שלוחיה ככל שפעלו בהתאם לדיון ולהוראות וככל שפעלו בסבירות.

5. מוכחש הנטען בסעיף 5 לכתב התביעה.

6. מוכחש הנטען בסעיף 6 לכתב התביעה.
7. מוכחש הנטען בסעיף 7 לכתב התביעה.
8. מוכחש הנטען בסעיף 8 לכתב התביעה.
9. מוכחש הנטען בסעיף 9 לכתב התביעה.
10. מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה.
12. מוכחש הנטען בסעיף 11 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 12 לכתב התביעה.
14. מוכחש הנטען בסעיף 13 לכתב התביעה.
10. מוכחש הנטען בסעיף 14 לכתב התביעה.
12. מוכחש הנטען בסעיף 15 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 16 לכתב התביעה.
14. מוכחש הנטען בסעיף 17 לכתב התביעה.
15. מוכחש הנטען בסעיף 18 לכתב התביעה.
16. מוכחש הנטען בסעיף 19 לכתב התביעה.
10. מוכחש הנטען בסעיף 20 לכתב התביעה.
12. מוכחש הנטען בסעיף 21 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 22 לכתב התביעה.
14. מוכחש הנטען בסעיף 23 לכתב התביעה.
15. מוכחש הנטען בסעיף 24 לכתב התביעה.

10. מוכחש האמור בסעיף 25 לכתב התביעה.
12. מוכחש הנטען בסעיף 26 לכתב התביעה.
13. האמור בסעיף 27 לכתב התביעה, אינו מוכחש.
14. מוכחש הנטען בסעיף 28 לכתב התביעה.
15. מוכחש הנטען בסעיף 29 לכתב התביעה.
10. מוכחש האמור בסעיף 30 לכתב התביעה.
12. האמור בסעיפים 31, 32, 33, 34 ו- 35 מוכחש.
הנתבעת תטען, כי תלונותיו של התובע נבחנו ולא נמצאו ראיות התומכות בטענותיו.
נהפוך הוא! התובע מעצר, כאמור בחשד לביצוע פעולות פח"ע ובתקופת מעצרו כמו גם
במועד שחרורו לא התלונן על בעיות רפואיות כלשהן ו/או על בעיות אחרות.
13. מוכחש הנטען בסעיף 36 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 37 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 38 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 39 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 40 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 41 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 42 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 43 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 44 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 45 לכתב התביעה.
13. מוכחש הנטען בסעיף 46 לכתב התביעה.

13. מוכחש הנטען בסעיף 47 לכתב התביעה, על כל סעיפי המשנה שלו.

- א. מוכחש האמור בסעיף 47.א. לכתב התביעה.
- ב. מוכחש האמור בסעיף 47.ב. לכתב התביעה.
- ג. מוכחש האמור בסעיף 47.ג. לכתב התביעה.
- ד. מוכחש האמור בסעיף 47.ד. לכתב התביעה.

13. מוכחש הנטען בסעיף 48 לכתב התביעה.

13. מוכחש הנטען בסעיף 49 לכתב התביעה, על כל סעיפי המשנה.

- א. מוכחש האמור בסעיף 49.א. לכתב התביעה.
- ב. מוכחש האמור בסעיף 49.ב. לכתב התביעה.
- ג. מוכחש האמור בסעיף 49.ג. לכתב התביעה.
- ד. מוכחש האמור בסעיף 49.ד. לכתב התביעה.
- ה. מוכחש האמור בסעיף 49.ה. לכתב התביעה.
- ו. מוכחש האמור בסעיף 49.ו. לכתב התביעה.
- ז. מוכחש האמור בסעיף 49.ז. לכתב התביעה.

לחילופין, תטען הנתבעת, כי -

- א. פעולות כוחות הביטחון נעשו במיומנות סבירה, בזהירות סבירה, במידתיות ובשיקול דעת.
- ב. פעולות כוחות הביטחון לא חרגו ממידת הנחיצות הסבירה לאותה מטרה, והיחס בין הנזק שנגרם, אם נגרם, לבין הנזק שביקשו כוחות הביטחון למנוע, היה והינו סביר.
- ג. פעולות הנתבעת ו/או שלוחיה היו סבירות ונועדו לשם קיום החוק, הסדר הציבורי והביטחון.
- ד. פעולותיה של הנתבעת ו/או פעולות מי מטעמה נעשו כדין, בתחום הסמכות כדין, או בתום לב ומתוך סברה כי הפעולה נעשית בתחום הסמכות כדין.
- ה. פעולות הנתבעת ו/או פעולות מי מטעמה נעשו תוך נקיטת האמצעים הנדרשים ובאופן מיומן ע"י בעלי תפקיד מיומנים ומתודרכים.

13. מוכחש הנטען בסעיף 50 לכתב התביעה, על כל סעיפי המשנה שלו.

- א. מוכחש האמור בסעיף 50.א. לכתב התביעה.

- ב. מוכחש האמור בסעיף 50.ב. לכתב התביעה.
- ג. מוכחש האמור בסעיף 50.ג. לכתב התביעה.
- ד. מוכחש האמור בסעיף 50.ד. לכתב התביעה.
- ה. מוכחש האמור בסעיף 50.ה. לכתב התביעה.
- ו. מוכחש האמור בסעיף 50.ו. לכתב התביעה.
- ז. מוכחש האמור בסעיף 50.ז. לכתב התביעה.
- ח. מוכחש האמור בסעיף 50.ח. לכתב התביעה.
- ט. מוכחש האמור בסעיף 50.ט. לכתב התביעה.
- י. מוכחש האמור בסעיף 50.י. לכתב התביעה.
- יא. מוכחש האמור בסעיף 50.יא. לכתב התביעה.
- יב. מוכחש האמור בסעיף 50.יב. לכתב התביעה.
- יג. מוכחש האמור בסעיף 50.יג. לכתב התביעה.

הנתבעת תוסיף ותטען כי:

- א. על התובע להוכיח את הדין הבינלאומי הנטען. כמו כן הנתבעים מבקשים כי התובעת תיתן פרטים נוספים וטובים יותר באשר לדין הבינלאומי עליו היא מסתמכת, תוך הפנייה לכל הסעיפים הספציפיים עליהם הוא מסתמך בתביעתו ולא להפניה חלקית ולא ממצה.
- ב. הנתבעת אינה תבה כלל בנוזיקין, בין באחריות ישירה ובין באחריות שילוחית; ו/או -
- ג. מוכחשת אחריות כלשהי, בין ישירה ובין שילוחית של הנתבעת למעשים ו/או למחדלים הנטענים והמוכחשים; ו/או -
- ד. מבלי לפגוע באמור לעיל, מוכחשת הפרת חובת זהירות מושגית ו/או קונקרטיית כלפי התובע בנסיבות המקרה; ו/או -
- ה. אין קשר סיבתי עובדתי ו/או משפטי בין המעשים ו/או המחדלים הנטענים והמוכחשים של הנתבעת ו/או מי מטעמם לבין הפגיעה ו/או הנוזקים הנטענים והמוכחשים ו/או כי קשר זה ניתן; ו/או -
- ו. לחיילי צה"ל ו/או לכוחות הביטחון היה החשד ו/או החשש הממשיים ו/או הסבירים כי במסגרת מילוי תפקידם נמנעה פעילות טרור הטמונה בה סכנה ממשית לחיים ו/או לשלום ו/או ביטחון הציבור; ו/או

- ז. לנתבעת פטור מאחריות בנוזיקין בשל היות הפעולה פעולה מלחמתית כמבואר לעיל.
- ח. אין לראות בטענות שהועלו בכתב הגנה זה משום אישור ו/או אשרור ו/או נטילת חבות ישירה ו/או שילוחית ו/או הצדקה למעשים ו/או למחדלים (אם נעשו שלא כדין), או משום הודאה בקיום האירוע ו/או הנזק ו/או המעשים והמתדלים הנטענים.

20. מוכחש הנטען בסעיף 51 לכתב התביעה.

- א. מוכחש האמור בסעיף 51.א. לכתב התביעה.
 ב. מוכחש האמור בסעיף 51.ב. לכתב התביעה.
 ג. מוכחש האמור בסעיף 51.ג. לכתב התביעה.

20. מוכחש הנטען בסעיף 52 לכתב התביעה.

20. מוכחש הנטען בסעיף 53 לכתב התביעה.

20. מוכחש הנטען בסעיף 54 לכתב התביעה.

20. מוכחש הנטען בסעיף 55 לכתב התביעה.

התובע לא צירף לכתב התביעה חוות דעת התומכת בטענתו המתייחסת לנכות כלשהי שנתרה לו בגין האירוע, המוכחש, ועל כן מנוע הוא מלהוכיח עניין שברפואה.

הנתבעת טוענת, כי אין קשר בין נזקי התובע, אם נגרמו ומעשי התובעת או כל אי עשיה מצידה.

הנתבעת טוענת, כי אם פוצה התובע בגין נזקים כשהם על ידי גורם אחר מן הנתבעת יש לקזז את סכום הפיצוי מכל נזק.

הנתבעת טוענת, כי הנזקים להם טוען התובע וראשי הנזק, אליהם הוא מתייחס הינם מוגזמים, מופרכים וחסרי בסיס עובדתי ומשפטי.

- א. מוכחש, כי לתובע נגרם כל נזק ו/או כל נזק כתוצאה **אסוף מלחמתית** זו.
 לחילופין, טוענת הנתבעת, כי עומדת לה החסינות מפני תביעה זו לאור סעיף 5 לחוק אחריות המדינה, כאמור.

ב. לחלופין, מוכחש קשר סיבתי, עובדתי ו/או משפטי, ישיר ו/או עקיף, בין הנזקים הנטענים לבין מעשי ו/או מחדלי הנתבעת ו/או מי שהנתבעת חבה בגינן.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה על הסף ו/או לדחותה לגופה ולחייב את התובע לשלם לנתבעת הוצאות המשפט, לרבות שכ"ט עו"ד כדין, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

לכתב הגנה זה מצורפת הודעה לצד שלישי.

הודעה לצדדים שלישיים

המודיעה: מדינת ישראל - משרד הבטחון

ע"י ב"כ כמפורט לעיל

- נ ג ד -

הצדדים השלישיים:

1. _____ ג'יוסי
2. _____ א- סייד
3. _____ אלשייד
4. _____ שרים
5. _____ חטיב
6. _____ יתאימה

שולחת ההודעה פועלת לבירור פרטים נוספים של הצדדים השלישיים ובכלל זאת את כתובותיהם. חלקם אסורים בבתי כלא בישראל.

אל: הצדדים השלישיים,

התובע הגיש נגד מדינת ישראל תובענה בנויקין. בכתב תביעתו טוען התובע כי נעצר על ידי כוחות הבטחון של מדינת ישראל במהלך מבצע "חומת מגן", הוכה, הושפל ונעצר בתנאים בלתי חוקיים, הכל כמפורט בכתב התביעה, המצורף להודעה זו.

מדינת ישראל טוענת, כי הינה זכאית כלפיכם לסעד בשיעור כל פיצוי אשר היא עלולה להתחייב בו בגין ההליך נשוא התובענה וכן בשיעור הוצאות אותו הליך וכן בהוצאות הליך הודעה זו.

ואלה נימוקי ההודעה:

1. צדדי ג' היו מעורבים בביצוע הפיגוע במלון "פארק" בנתניה בליל הסדר בחודש מרץ 2002 בו נהרגו עשרות ישראלים ונפצעו עשרות נוספים.
2. צד ג' 1, חבר חולית אזדין אלקסאם של ארגון הטרור החמאס בדק את חגורת הנפץ, בה עשה המחבל המתאבד שימוש בפיגוע במלון "פארק", צד ג' 1 נשפט על מעשיו והורשע ואף דינו נגזר.
3. צד ג' 2, אף הוא חבר אותה חוליה והעומד בראשה, עסק אף הוא בהכנות לאותו פיגוע.
4. צד ג' 3, חבר אותה חולית טרור, גייס את המחבל המתאבד באותו אירוע לארגון הטרור והעביר את חגורת הנפץ, ששימשו בפיגוע למומחה לשם בדיקתן,
5. צד ג' 4, חבר אותה חוליה, העביר כסף לרכישת רכב, ששימש להסעת המחבל המתאבד, הסתיר את המחבל עד לביצוע הפיגוע, והנפיק תעודות זהות מזוייפות לצורך ביצוע הפיגוע.
6. צד ג' 5, אף הוא חבר אותו ארגון ואותה חוליה, הסיע את המחבל המתאבד למקום הפיגוע.
7. צד ג' 6, הביא את שתי חגורות הנפץ, ששימשו לפיגוע משכם לטול כרס.

שולחת ההודעה תטען, כי הפיגוע במלון "פארק", שהשבית את שמחת החג בישראל, ובא בעקבות שורה ארוכה של פיגועים קשים בישראל ובשטחים, הוא שהביא ליציאת צה"ל לפעילות מלחמתית במסגרת מבצע "חומת מגן". מטרת המבצע היתה למנוע פיגועי טרור נוספים וקרבנות נוספים בקרב אזרחי ישראל ותושביה. בכלל האמצעים שננקטו במבצע זה להשגת המטרה האמורה, בוצעו אף מעצרים רבים ומהירים, בתנאי מלחמה, על מנת לאתר את גורמי הטרור ולעצור את פגיעתם.

לכן, טוענת שולחת ההודעה, כי היא זכאית כלפי צדדי ג' לסעדים שפורטו.

שולחת ההודעה תטען, כי, ככל הידוע לה, צדדי ג' הורשעו בישראל בגין מעשיהם חריגים נגזר, אולם בימים אלה נערכת בדיקה לאיתור פרטים נוספים אודות ההחלטות שציתנו ומקום כליאתם של הצדדים אליהם מופנית ההודעה. בית המשפט הנכבד מתבקש לאפר לשולחת ההודעה ארכה להשלמת פרטים אלה.

אם יש ברצונם של צדדי ג' לחלוק על תביעת מדינת ישראל או על תביעת התובע נגד מדינת ישראל, עליהם להגיש כתב הגנה בתוך 30 ימים מיום המצאת הודעה זו.

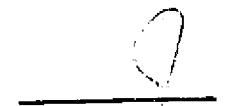
אם לא יעשו כן, יראו אותם כמודים בתובענות אלה.

בקשה לצירוף נתבעים

(בהתאם לתקנה 24 לתקנות סד"א)

בית המשפט הנכבד מתבקש לצרף את צדדי ג' 1-6 כנתבעים בתביעה היות שנוכחותם בבית המשפט דרושה כדי לאפשר לבית המשפט לפסוק ולהכריע ביעילות ובשלמות בכל השאלות הכרוכות בתובענה. נסיבות מעורבותם באירועים השנויים במחלוקת בין הצדדים עולות מן ההודעה לצדדים שלישיים לעיל.

מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

נירה משרקי, עו"ד

סגן בכיר א' לפרקליט מחוז תל-אביב (אזרחי)

מחוז תל-אביב (אזרחי), ז' בשבט תשס"ה, 17 בינואר 2005

כמת"א : ט/5944/04, פ.ר. 498400